

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.966 van 2 juli 2014
in de zaak A. 211.259/X-15.650.**

In zake : de BVBA ROCADE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Willem Slosse en Stijn Brusselmans
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 64/2
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. Dirk BYLEMANS
2. de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN
ANTWERPEN

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 6 januari 2014, strekt tot de cassatie van “het arrest nr. A/2013/0691 van 26 november 2013 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen in de zaak met rolnummer 2010/0666/SA/3/0617 houdende vernietiging van het besluit van [de deputatie van de provincieraad van Antwerpen] van 10 juni 2010 waarbij aan [de] verzoekende partij in cassatie een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het slopen van de bestaande bebouwingen, het bouwen van zeven appartementen en vier garages op een terrein gelegen te 2880 Bornem, Albertstraat 2, kadastraal gekend als afdeling 1, sectie B, nummers 720B5, C5 en T5”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.226 van 17 januari 2014.

De verzoekende partij heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juni 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Katrien Dams, die loco advocaten Willem Slosse en Stijn Brusselmans verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van eerste verweerder, Dirk Bylemans, tot vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van de tweede verwerende partij van 10 juni 2010 ontvankelijk en gegrond, vernietigt het voormelde besluit, beveelt de tweede verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van eerste verweerder en legt de kosten van het beroep ten laste van de tweede verwerende partij.

4. Met het voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) bestreden besluit van 10 juni 2010 verleent de tweede verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij “voor het bouwen van een studentencomplex, het vervangen van zes bestaande garages door nieuwbouw en het afbreken van een fabriek en loodsen met bijbehorende bergplaats, garages en een villa”.

IV. Onderzoek van het enig middel

5. De verzoekende partij voert de schending aan van “artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3°, VCRO (thans art. 4.8.11, § 1, eerste lid, 3°, VCRO), de rechten van verdediging, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur met in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het algemeen principe dat alleen rekening gehouden kan worden met hetgeen uiteengezet wordt in het inleidend verzoekschrift teneinde de ontvankelijkheid van het beroep te beoordelen” door “te oordelen dat een verzoekende partij bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen zich lopende de procedure in een aanvullende nota nog kan/mag beroepen op een vermeend nadeel of een vermeende hinder die reeds bestond op het ogenblik dat het gedinginleidend verzoekschrift werd ingediend, doch waarnaar de verzoekende partij bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet verwijst in dit gedinginleidend verzoekschrift en dus niet mee heeft opgenomen binnen de grenzen van zijn belang / het debat”.

De verzoekende partij betoogt dat eerste verweerder zijn belang in het verzoekschrift voor de RvVb heeft omschreven als bewoner van een appartement aan het aanpalende gebouw en vervolgens in een aanvullende nota na zijn verhuis, voor het eerst, ook als “een financieel nadeel”, namelijk “een waardevermindering van het appartement waarvan hij ondanks de verhuis nog steeds eigenaar was”. Zij wijst erop dat zij in aanvullende nota’s de RvVb er heeft op gewezen dat “hiermee geen rekening gehouden kon worden en dat de vordering tot vernietiging diende te worden afgewezen als onontvankelijk wegens het ontbreken van een actueel belang” omdat eerste verweerder “door de verhuis niet langer de nadelen [kon] ondervinden dewelke hij in zijn inleidend

verzoekschrift had uiteengezet” en dat het bestreden arrest erkent dat eerste verweerder “zijn belang ingevolge de verhuis niet langer kon stoelen op het verlies aan licht en het verlies aan woongenot zoals omschreven in het inleidende verzoekschrift”. Door aan te nemen dat eerste verweerder “voor het eerst in een aanvullende nota een nieuw nadeel of nieuwe hinder kan opwerpen waarop zijn actueel belang gestoeld kan worden” maakt het bestreden arrest “een foutieve toepassing van het oude art. 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO (thans art. 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO)” gelet op de rechtspraak “dat alleen rekening gehouden mag worden met wat uiteengezet wordt in het gedinginleidend verzoekschrift om de ontvankelijkheid van het beroep te beoordelen” en gelet op het belang waarop eerste verweerder zich in de aanvullende nota heeft beroepen en dat vreemd is aan zijn verhuis en hij reeds had bij het indienen van zijn verzoekschrift bij de RvVb. Door aan te nemen dat eerste verweerder “lopende de procedure nieuwe en andere (reeds op het ogenblik van het gedinginleidend verzoekschrift bestaande) nadelen of hinder kan opwerpen teneinde het actueel belang aan te tonen” miskent het bestreden arrest de rechten van verdediging van de verzoekende partij.

Beoordeling

6. Overeenkomstig artikel 14, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (hierna: RvSt-wet), doet de afdeling bestuursrechtspraak, bij wijze van arresten, uitspraak over de cassatieberoepen ingesteld tegen de door de administratieve rechtscolleges in laatste aanleg gewezen beslissingen in betwiste zaken wegens overtreding van de wet of wegens schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen.

“Het algemeen principe dat alleen rekening gehouden kan worden met hetgeen uiteengezet wordt in het inleidend verzoekschrift teneinde de ontvankelijkheid van het beroep te beoordelen” is geen wet of substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm zoals bedoeld in artikel 14, § 2, RvSt-wet.

Het middel is in zoverre onontvankelijk.

7. De RvVb is een administratief rechtscollege als bedoeld in artikel 14, § 2, RvSt-wet.

Het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur is derhalve niet toepasselijk op de RvVb.

Het middel is in zoverre onontvankelijk.

8. Artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3°, VCRO (thans: artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3°, VCRO) bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing een belanghebbende is die een beroep kan instellen bij de RvVb.

De vereiste van een actueel belang bij het voor de RvVb ingestelde beroep wordt geacht te zijn vervat in deze bepaling.

Uit de gegevens van het dossier waarop de Raad van State vermag acht te slaan blijkt dat eerste verweerder in zijn verzoekschrift voor de RvVb heeft verklaard “eigenaar te zijn van een appartement in het aanpalende gebouw”. Het bestreden arrest komt tot de vaststelling dat eerste verweerder “tot op heden nog steeds eigenaar is van het aan de bouwplaats palende appartement”, dat in zoverre hij “thans elders woont” hij zijn “belang niet meer [kan] steunen op het verlies aan licht en verlies aan woongenot, zoals [...] omschreven in het inleidende verzoekschrift”, oordeelt vervolgens dat “de omstandigheid dat de verzoekende partij dient te beschikken over een actueel belang in de zin van artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3°, VCRO enkel [impliceert] dat de verzoekende partij gedurende de gehele procedure hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, niet dat deze hinder en nadelen gedurende de gehele procedure dezelfde dienen te zijn”, en concludeert dan dat eerste verweerder “als eigenaar van het appartement nog steeds rechtstreekse dan wel

onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, met name waardevermindering van de woning en een verminderde verkoopprijs”.

Door aldus te oordelen schendt het bestreden arrest niet artikel 4.8.16, § 1, eerste lid, 3°, VCRO (thans: art. 4.8.11, § 1, eerste lid, 3°, VCRO).

Het middel is in zoverre ongegrond.

9. Uit de gegevens van het dossier waarop de Raad van State vermag acht te slaan blijkt dat de RvVb bij tussenarrest nr. A/2013/0369 van 2 juli 2013 het debat heeft heropend teneinde eerste verweerder de mogelijkheid te geven standpunt in te nemen met betrekking tot de vraag of hij nog belang heeft bij zijn beroep en om de tweede verwerende partij en de verzoekende partij de mogelijkheid te bieden om desgevallend “een repliek te formuleren” en dat de verzoekende partij met een aanvullende nota een repliek heeft geformuleerd op het standpunt dat eerste verweerder in zijn aanvullende nota heeft ingenomen.

In zoverre de miskennen van de rechten van verdediging wordt aangevoerd, is het middel ongegrond.

10. Het enig middel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee juli 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust